

Raimo Aulio kokeili Jämällä menestyksellisesti nuoratikkaila kiipeämistä Smolikin alla. Tämä vauhdikas ohjelma numero on liitetty SIL:n lentonäytöksiin. Lisäksi Aulio suorittaa tavanmukaisen laskuvarjohyppynsä.

JÄMIN RINTEILTÄ

Tätä kirjoittaessani syksy on jo ehtinyt kääntyä talveksi ja oikeastaan talvi jälleen syksyksi, kunnes joulupyhät toivat tosiaankin tullessaan talven tunnun. Tavanomaisen nopea vuodenaikojen vaihtelu Jämällä on kuluneena syksynäkin koettu totuus. Kerran pilkahti aurinkokin, mutta häipyi taas niin nopeasti pilveen, ettei sitä oikeastaan huomannutkaan. Sinne se meni, eikä ole kuulunut sen jälkeen. Jos nyt purjelentokurssit olisivat menossa, syntyisi Jämällä runsaasti uusia suomalaisia sanoja. — Mutta hyvä on, kun näin on. Syksyllähän ne syksyn säät on oltavakin ja nyt säätilanne on taas aivan toista. Kaikki tähänastiset merkit osoittavat, että talvella tulee sittenkin kunnan näytössään ja hyvät hiihtokelit.

*

Marraskuun 14. päivä oli taas pitkästä aikaa Jämin henkilökunnalle jännityksen päivä. Pitkin syksyä oltiin puuhailtu Sirkus-Smolikin kimpussa ja touhun tulokseksi Isä-Ville oli rakentanut erinomaiset nuoratikkaat Smolikin uusiksi valjaisiksi. Nyt oli se päivä koittanut, jolloin Raimo Aulio kokeilisi niillä uutta lentonäytösnumeroaan. Iltapäivällä kaikki oli valmista ja lentoliikennetarkastaja A. Lunnela paikalla. Ilma oli tinttinen ja pakkastakin pari astetta.

Joukolla tarkastettiin vielä kerran kaikki varusteet, neuvoteltiin menettelytavoista, ja koko henkilökunnan jännätessä molemmat Smolikit pyrkivät taivaalle. Sirkus-Smolik oli Isä-Villen varmoissa käsissä ja allepainettu sievässä naisseurassa heilutteli OH-ILP:n sauva. Kun korkeutta oli 600 m, kiipesi Aulio tapansa mukaisesti siivelle, siitä nopeasti kuin kärppä laskutelineelle ja hetken perästä hän alkoi laskeutua tikkaita alas kuin vanha palosotilas. Aikansa siellä seikkailtuaan hän kiipesi takaisin toosaan ja koneet laskeutuivat kentälle.

Jännitys oli lauennut ja kaikki olivat tietenkin iloisia. Kahvikupposten ääressä sitten pohdittiin tuloksia ja kerroiltiin kokemuksista. Kaikki olivat tyytyväisiä kokeilun tuloksiin ja ilolla todettiin, että uusi ja vetävä numero SIL:n näytöksiin oli syntynyt. Nyt toivotaan suuria yleisömääriä sitä näytöksissä tuijottamaan. Kannattaapa ILMAILUN lukijoitten saapua näytöksiä seuraamaan jo tämän yhden hermoja kuttuttavan numeron johdosta, saati sitten muiden ohjelmannumeroiden johdosta, jotka yhdessä vaativat reippaan 1,5 tunnin elämyksen ilmailun merkeissä.

*

On tätä Jämin »korporauhaa» rikottu muullakin tavoin. Tänne koulun siipien suojaan syntyi näet vuosi sitten ponteva Jämin Ilmailukerho, joka heti alkoi kaikkien muiden kerhojen tapaan taistella taloudellisia vaikeuksia vastaan. Kerhon nimeksi olisi oikeastaan pitänyt panna Jämin naisilmailunasiantuntijat, sillä se siitä syntyi. Jäseniä on nim. 4 poikaa ja 8 tyttöä. Syksyn kuluessa kerhon seitsemän urhoolisinta seikkaili vanhaan tyyliin Jämin rinteillä, aiheuttaen tavanmukaista sydämen-tykytystä ja verempaineen nousua, varsinkin Saariolle ja Bosambolle. Kun porukassa oli kolme siivetärtä, saattoi tämä tykytys johtua muistakin kuin koulutusyistä, mutta sehän on asia erikseen. Hyvin kaikki kuitenkin meni, sillä niin hyvin SG, opettajat kuin oppilaatkin ovat kaikin puolin OK. Tuloksena kuusi A-todistusta ja lisää on odotettavissa.

*

Onpa moottorilentokoulustakin harastettu. Bosambosta tuli syksyn mittaan A 1-pilotti. Jälleen voitiin todeta, että purjelentäjästä on helppo kouluttaa moottorilentäjää, sillä Ilmailutoimiston määräämä minimiaika kaksoisohjaukoulutukseen riitti vallan hyvin perusteellisen koulutuksen antamiseen. Mies lensi viiden tunnin jälkeen yksin kuin »enkeli», sikäli kuin joku on nähnyt enkelin lentävän. (Kukahhan mahtoi hioa miehen, kysyy Latoja.)

*

Luulisi muuten, että Jämällä poikamies on turvassa maailman viettelyksiltä. Näin ei kuitenkaan ole; sen saamme vähän väliä kokea.

Tuorein tapaus on vasta toista kuukautta vanha, sillä silloin lensi lankaan ystävämme ja kunnan rautasuutarimme Pentti Sundström. No, onneksi olkoon! Onkin taas hauska katsella, miten uusi aviomies tekee ja touhuu kaikki ne samat jutut, jotka meistä jokainen on aikanaan tehnyt. Hyväntahtoinen hymy kuulema kaunistaa ja ne tarinat, jotka taas tämänkin tapauksen ympärillä pyörivät — kaikki hyvää tarkoitusta — auttaisivat lahjakkaan muistiinpanijan vaikkapa Nobel-palkinnolle.

*

Säästäväisyyttä täällä on pyritty tehostamaan kaikin voimin. Taloustirehtööri Lakkonen sen asian on hoitanut taitonsa mukaisesti. Sattuipa tapaus, joka kuvaa säästäväisyyttä oikein runsain mitoin. Hänen pyörälyhtynsä dynamo osoitti jo vanhempien merkkejä, joten sitä oli säästettävä. Tämä kävi hänen mielestään parhaiten päinsä siten, että osa matkasta oli ajettava pimeässä. Tällainen matkaosuus oli tietysti koululta Kannoston tienhaaraan johtava tie, jota normaalioloissa iltaisin käyttävät vain jänikset ja ketut. Oli kuoronharjoitusta ja samanaikaisesti Villen perheelle sattu tulemaan maitopula, joten Isä-Villen oli lähdettävä asialle. Matka sujui hyvin, kunnes Ville yht'äkkiä huomasi istuvansa ojassa, pyörä sylissä ja tuttu mies niskassa. — Lakkonen kuuluu kirkkokuoroon eikä muutenkaan käytä suomalaisia kantasanoja, mutta Ville oli niitä oppinut melkoisen määrän näissä liiton hommissa. — Syntyi synkkä yksinpuhelu. — Aamulla me toiset arvelimme, että Jukolassa on ollut tavallista reippaampi perheneuvottelu, mutta päivän mittaan kuitenkin kuulimme totuuden. Oli tehostettu säästämistä. — Ville komeilee nyt koulun upeimmalla maitokannulla ja Lakkosen pyöräkin on saanut uusia varaosia.

*

Hyppyrimäki valmistuu pikkuhiljaa. Viikikaiskat ovat 28. 1. 51 ja Jämille silloin saapuu monta nimikuulua mäkimiestä. Sopii ilmailuväenkin sonnustautua niihin aikoihin Jämille virkistymään. Kyllä täältä vertaisensa löytää, sillä täällä käy kansallista ja kansainvälistä joukkoa. Jämi on varmaan halvimpia talviurheilukeskuksia, joten sekin seikka on syytä painaa mieleensä talvilomaa suunnitellessaan.

Tervetuloa vain Jämille hiihtämään,

toivottaa

Lintumies.